

37 И когато щѣхъ да въведѣтъ Павла въ
38 крѣпость-гѣ, той казува тысящнику: Про-
стено ли ми е да ти рекажъ нѣщо? А той
рече: Знаешъ ли Гръчки? "Не си ли ты
онзи Египтянинъ който прѣди нѣколко
дни размири и изведе въ пустынь-гѣ че-
39 тыри-тѣ хиляды мжжѣ убійцы? И Па-
велъ рече: "Азъ съмъ человекъ Иудейнъ
отъ Тарсъ, гражданинъ на *тойзи* знаме-
нить градъ въ Киликій; и ти ся молихъ,
дай ми дозволеніе да поговорѣхъ на на-
родъ-тѣ.
40 И като му даде волѣхъ, Павелъ застанъ
на стѣпала-та, и *помаха съ рѣжъхъ на
народъ-тѣ; а като станъ голѣмо мълча-
ніе, начнѣ да говори на Еврейскій я-
зыкъ; и казуваше:

ГЛАВА 22.

1 "Мжжѣ братіе и отци, слушайте сега
2 мое-то прѣдъ васъ оправданіе. И като
чухъ че на Еврейскій языкъ имъ гово-
рише, покажахъ по голѣмъ тишинѣ; и
3 рече: "Азъ съмъ человекъ Иудейнъ, ро-
денъ въ Тарсъ Киликійскій, и въспитанъ
въ *тойзи* градъ *при нозѣ-тѣ *Гамалило-
вы, изученъ *точно въ отцепрѣданны-тѣ
законъ, и *ревнитель Божій бѣхъ, *както
4 сте вы вѣнца днесъ: И *гоняхъ до смъртъ
послѣдователи-тъ на това ученіе, като вър-
зувахъ и прѣдавахъ въ тъмници мжжѣ
5 и жены; Както ми свидѣтелствува и пър-
восвященникъ-тѣ, *и всяко-то старѣй-
шинство; *отъ които бѣхъ зѣлъ и писма
до братія-та, и отхождахъ въ Дамаскъ,
да докарамъ вързаны въ Иерусалимъ и тѣ-
зи които бѣхъ тамъ, за да ги накажажъ.
6 И *когато вѣрвѣхъ и наблюдахъ Дамаскъ,
около пладне, внезапно блѣснѣ около ме-
7 не свѣтлина голѣма отъ небо-то. И па-
дихъ на земѣхъ-тѣ, и чухъ гласъ който
ми казуваше: Савле, Савле, що ми гонишь?
8 А азъ отговорихъ: Кой си *ты*, Господи?
И рече ми: Азъ съмъ Исусъ Назорянинъ,
9 когото ты гонишь. А *тѣзи които бѣхъ
съ мене, свѣтлинѣхъ-тѣ видѣхъ, и ся у-
плашихъ, но гласъ-тѣ на тогозъ който
10 ми говорѣше не-чухъ. И рѣкохъ: Що да
сторѣхъ, Господи? И Господъ ми рече:
Стани, та иди въ Дамаскъ; и тамъ ще ти
ся каже за вѣничко що ти е отредено да
11 сторишь. И понеже отъ блѣскѣ-тъ на свѣ-
тлинѣхъ-тѣ изгубихъ зрѣніе-то си, поведохъ

12 Дамаскъ. И пѣкой си "Апанія, человекъ
благочестивъ по закону, *свидѣтелству-
ванъ отъ всички-тѣ *тамо* *живущи Иудеи,
13 Дойде при мене, и като застанъ надъ *мене*,
рече ми: Савле брате, прогледай; и азъ
14 на часть-тѣ погледихъ на него. А той ре-
че: "Богъ на отцы-тѣ ни прѣдзначилъ
*я е да познаешъ неговѣхъ-тѣ волѣхъ, и *да
видишь *Праведника, и *да чуешъ гласъ
15 отъ неговѣхъ-тѣ уста; *Защото ще му бѣ-
дешъ свидѣтель прѣдъ всички-тѣ чело-
вѣци за това *което си видѣлъ и чулъ.
16 И сега що ся бавишь? Стани, крѣсти ся
и *омый ся отъ грѣхове-тѣ си и *призови
17 име-то Господне. И *като ся върнѣхъ въ
Иерусалимъ, когато ся моляхъ въ храмъ-
тѣ, дойдохъ въ изстѣпленіе, И *видѣхъ
18 го че ми казуваше: *Побързай та излѣзъ
скоро изъ Иерусалимъ; защото не ще да
пріемъжъ твое-то за мене свидѣтелство.
19 И азъ рѣкохъ: Господи, *тѣ знаижъ че
азъ затваряхъ и *бѣяхъ по съборища-та
20 тѣзи които вѣрувахъ въ тебе. И *когато
ся проливаше кръвъ-та на твоего мучени-
ка Стефана, и азъ бѣхъ тамъ, и *соизво-
лявахъ на негово-то убиваніе, и вардѣхъ
21 дрехы-тѣ на тѣзи които го убивахъ. И
рече ми: Иди; *защото азъ ще тя про-
водѣхъ далеко въ язычници-тѣ.

22 И до тѣзи рѣчъ го слушахъ; а *тогазъ*
възвѣснихъ гласъ-тѣ си и казувахъ: *Ма-
хни отъ земѣхъ-тѣ единъ такъвъ; защото
23 *не трѣба да бѣде живъ. И понеже тѣ
выкахъ, и захвърляхъ си дрехы-тѣ, и хвър-
ляхъ прахъ по воздухъ-тѣ, Тысящникъ-
тѣ заповѣда да го закарать въ крѣпость-
тѣ, и поржа да го испытать съ бой, за
да узнае за койъ причинъ выкахъ така
24 върхъ него. И като го растегнахъ съ ре-
мицы, Павелъ рече на стотника който
стоеше *тамо*: "Законно ли е вамъ да
бѣте человекъ Римлянинъ и не съденъ?
25 Това като чу стотникъ-тѣ, отиде та из-
вѣсти тысящнику, и рече: Виждъ какво
ще сторишь; защото той человекъ е Ри-
26 млянинъ. А тысящникъ-тѣ пристѣпи и
рече му; Кажи ми, Римлянинъ ли си ты?
27 А той рече: Римлянинъ. И отговори ты-
сящникъ-тѣ: Азъ съ много сребро съмъ
добылъ това гражданство; а Павелъ рече:
28 Но азъ съмъ ся и родилъ *въ него*. И тѣи
тозъ часъ ся отетжихъ отъ него тѣзи
29 които щѣхъ да го мжчатъ. Оце и ты-

м Вижъ Гл. 5; 36.

ь Гл. 9; 11; 22; 3.

н Гл. 12; 17.

а Гл. 7; 2.

б Гл. 21; 39. 2 Кор. 11; 22.

в Фил. 3; 5.

г Втор. 33; 3. 4 Кар. 4; 38.

д Лук. 10; 39.

е Гл. 5; 34.

ж Гл. 26; 5.

з Гл. 21; 20. Гал. 1; 14.

ж Рим. 10; 2.

з Гл. 8; 3. 26; 9, 10, 11.

Фил. 3; 6. 1 Тим. 1; 13.

и Лук. 22; 66. Гл. 4; 5.

і Гл. 9; 2. 26; 10; 12.

к Гл. 9; 3. 26; 12; 13.

л Дан. 10; 7. Гл. 9; 7.

м Гл. 9; 17.

н Гл. 10; 22.

о 1 Тим. 3; 7.

п Гл. 3; 13. 5; 30.

р Гл. 9; 15. 26; 16.

с 1 Кор. 9; 1. 15; 8.

т Гл. 3; 14. 7; 52.

у 1 Кор. 11; 23. Гал. 1; 12.

ф Гл. 23; 11.

х Гл. 4; 20. 26; 16.

и Гл. 2; 38. Евр. 10; 22.

к Гл. 9; 14. Рим. 10; 13.

л Гл. 9; 26. 2 Кор. 12; 2.

м Ст. 14.

н Мат. 10; 14.

о Ст. 4. Гл. 8; 3.

п Мат. 10; 17.

н Гл. 7; 58.

ю Лук. 11; 48. Гл. 8; 1. Рим.

1; 32.

я Гл. 9; 15. 13; 2, 46, 47.

13; 6. 26; 17. Рим. 1; 5.

11; 13. 15; 16. Гал. 1; 15.

16. 2; 7. 8. Евр. 3; 7, 8.

1 Тим. 2; 7. 2 Тим. 1; 11.

ж Гл. 21; 36.

з Гл. 25; 24.

а Гл. 16; 37.